

FODRÓCZY BÉDA ATYA EMLÉKÉRE

Fodróczy István P. Béda, gimnáziumunk földrajz-biológia szakos tanára nemcsak elméletet tanított, hanem ferences lélekkel kapcsolatban élt a virágokkal, fákkal, madarakkal és halakkal, bennük szemlélve a Teremtő arcának ragyogását, Jézus Krisztust! Hosszú betegség után 1976. május 20-án, életének 62. évében Esztergomban hunyt el. Az alábbi írásokkal rá emlékezünk. Emléke legyen áldott!

Talán mi voltunk az utolsó évfolyam, akiket még a nagy tudású és szeretetteljes, igazi ferences atyák tanítottak és neveltek, hála a jó Istennek! Béda atya volt az osztályfőnököm és a legkedvesebb tanárom. Áradt belőle a szeretet és gondoskodás, még akkor is, amikor úgy tett, mintha mérges lenne. Egyszer a szobájában voltunk és csodáltuk a gyönyörű akváriumokat. *Atya, kérem, réz húszfilléres van ebben az akváriumban!* Odarohant, de amikor látta, hogy ez csak ugratás, megenyhült, és csak annyit mondott kedvesen: *Ez többet elő ne forduljon!* A visszaemlékezések szerint fiatal korában gyűrűn megcsinálta a *Krisztust*, és egyedül felvitt az emeletre egy pianínót. Még most is hallom rekedtes hangját és érzem a felém áradó szeretetét. *(Brodsky Péter)*

1963 októberében örülhettünk egy nagylélegzetű, nyugat-dunántúli osztálykirándulásnak (Fertőd, Nagycenk, Fertőrákos), amelyen „hivatalból” Béda atya is velünk tartott. Ennek annyi előnye volt, hogy fertőszentmiklósi szülői házában családias szeretettel fogadták a nem légpárnás buszozástól meggyötört diákságot, ahol elláttak minket sok-sok földi jóval, persze a biztosan finom házi borból nekünk már nem jutott! *(Csaba László)*